

۱۴

نکات مهم در دندانپزشکی کودکان که والدین باید به آنها توجه کنند

کابوس دندانپزشکی

۱۶

جواهری در «قصر»

۱۵

۱۱ ماشین پلیس دوست داشتنی

زندگی

پنجشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸ :: شماره ۵۳۷۳

info@jamejonline.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

اتوبان فتح_آسفالت

اسکندری از تهران:

وضعیت آسفالت اتوبان فتح با وجود تردد فراوان نامناسب است و البته بلوار وسط و کناری آن نیز نیاز به رسیدگی دارد.

پارك-دوبل

زند۱ از تهران:

پارك دوبل خودروها در میدان قدس (قلعه حسن خان) باعث ترافیک و کند۱ تردد خودروها می شود و متاسفانه هیچ افسر راهنمایی و رانندگی نیز در این خیابان حضور ندارد.

تاکسی_بیمه

گرم۱ از پاکدشت:

بیش از سه سال است که برای بیمه تامین اجتماعی رانندگان تاکسی اقدام کرده‌ام، ولی هیچ کاری از سوی مسؤولان صورت نگرفته است. چرا؟

آجیل-قیمت

رفع۱ی از تهران:

چرا قیمت خشکبار با توجه به کاهش تقاضا و افزایش تولید در سال جدید روند کاهشی پیدا می کند؟

تره‌بار-زوج وفرد

قربانی از تهران:

ورودی خیابان شهدا از سمت بعثت که میدان تره بار نیز در آن مکان وجود دارد، مشمول طرح زوج و فرد است و متاسفانه شهروندان با خودرو نمی توانند برای خرید به میدان تره بار مراجعه کنند. شهرداری محترم اقدام اساسی کند.

خودرو_وعده

پیری از تهران:

از وعده تا عمل! برای ارزان کردن خودرو و لوازم یدکی که دلالت در بازار حسابی می تازند دولت چه برنامه ای دارد؟ تاکنون که همه اهداف دولت با شکست مواجه شده است.

دست انداز اتوبان

شوقی از تهران:

اتوبان امام علی (ع) از جنوب به شمال دست اندازهای فراوانی دارد که علاوه بر افزایش احتمال تصادف، باعث صدمه زدن به خودروها نیز می شود.

رکود_مسکن

ژگایی از تهران:

بعد از گرانی و رکود در تولید مسکن، بیشتر مشاغل وابسته به آن درحال نابودی است و بیکاران این بخش در حال افزایش هستند.

حمل و نقل_عمومی

معینی از تهران:

مدیران شهری کرایه حمل و نقل عمومی را افزایش داده اند، این درحالی است که شهروندان با مشکلات مالی زیادی رو به روهستند. مسؤولان فقط کرایه ها را بالا می برند کاش آنها برای بهبود اتوبوس و مترو نیز تلاش می کردند.

لیلا مرگن

جامعه

بیش از ۲۴۰۰ نفر از نیروهای حافظ جنگل که براساس قانون تنفس (توقف بهره برداری تجاری از جنگل های شمال) برای تامین هزینه خدمات دهی آنها بودجه ۸۰ میلیارد تومانی در نظر گرفته شده بود، در آستانه بیکاری قرار دارند. دودهه پیش، سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور، در راستای کاهش وظایف تصدیگری خود از حضور بخش خصوصی در مدیریت جنگل استفاده کرد. ساختارهای بخش خصوصی متناسب با خواست بخش دولتی شکل گرفت و سرمایه گذاری هایی برای تربیت نیروی ماهر جنگل توسط بخشی از شرکت های بزرگ و کوچک انجام فعالیت های وابسته به جنگل انجام شد.

پیش از روی کار آمدن خلیل آقایی، رئیس فعلی سازمان جنگل ها، قرار نبود در ترکیب نیروهای حفاظتی جنگل های شمال که در شرکت های مختلف مشغول به کار بودند، تغییری ایجاد شود اما رئیس فعلی سازمان جنگل ها به تازگی دستور عدم تمدید قرارداد حفاظتی بخش خصوصی را صادر کرده است. علی عباس نژاد، فرمانده یگان حفاظت سازمان جنگل ها می گوید می خواهیم این نیروها را تحت پوشش شرکت های دارای صلاحیت ببریم، اما نیروهایی که در سازمان جنگل ها به نیروهای طرحی شهرت یافته و بار حفاظت از جنگل را به دوش می کشند، تغییر کارفرما را عامل تضعیف حقوق خود معرفی می کنند. دو سالی از تصویب قانون تنفس جنگل های شمال می گذرد، اما هنوز طرح جایگزین برای مدیریت جنگل ارائه نشده است. تصمیمات خلق الساعه مسؤولان سازمان جنگل ها و بی توجهی به تبعات اجتماعی نیز در حال تبدیل شدن به يك بحران اجتماعی و اقتصادی در شمال کشور است، زیرا با بالاترکلیف شدن نیروهای حفاظتی، از يك سو قاچاق چوب در جنگل های شمال به شدت افزایش یافته است و از سوی دیگر، بخشی از نیروهای حافظ جنگل که با وعده های دولت در قالب طرح خروج دام از جنگل، به عنوان نیروی حفاظتی در خدمت جنگل قرار گرفته اند، حاضر نیستند تن به حقوق های حداقلی داده و با پیمانکار حفاظتی جدید وارد همکاری شوند. آنها با توجه به قیمت بالای گوشت در بازار، تصمیم دارند بار دیگر به عنوان دامدار جنگل بازگردند. در شرایطی که سیل بخش وسیعی از ایران را درگیر کرده و حذف پوشش گیاهی یکی از دلایل مهم سیلاب ها و تشدید فرسایش خاک عنوان می شود، بی برنامه گی و تغییر یکباره سیاست های سازمان جنگل ها، حیات جنگل های شمال به عنوان مهم ترین سد در مقابل سیلاب های این منطقه را به خطر انداخته است. دستورات يك طرفه و از بالا به پایین مسؤولان سازمان جنگل ها، در حال شکل دادن بحرانی دیگر است. از ابتدای اردیبهشت ماه به دستور خلیل آقایی، قرارداد حفاظتی شرکت های بهره برداری سابق که حالا با تصویب قانون تنفس جنگل، تبدیل به

راستای کاهش وظایف تصدیگری خود از حضور بخش خصوصی در جنگل استفاده کنند. نیمی از جنگل های دارای چوب تجاری که تحت پوشش طرح های جنگلداری بودند، به بخش خصوصی واگذار شد و بنگاه های خصوصی پذیرفتند در ازای درآمد های حاصل از چوب، حفاظت جنگل را که وظیفه حاکمیتی سازمان جنگل هاست به عهده بگیرند. بخش خصوصی همواره از تغییرات یکباره سیاست های دولت که منجر به زیان بنگاه های خصوصی می شود، گله مند است اما این بار پای اشتغال ۲۴۰۰ نفری در میان است که تاکنون بار حفاظت جنگل را به دوش می کشیدند، اما در معادلات سازمان جنگل ها در زمان تصویب طرح تنفس، جایی برای آنها در نظر گرفته نشد. بخشی از نیروهای طرحی یا همان حافظان جنگل که شامل کارشناسان و نیروهای اداری و قریبانیان برخی شرکت های بزرگ بودند، در استان مازندران نشستنی ترتیب دادند تا مسائل و مشکلات خود را به خبرنگار جام جم بازگو کنند.

این نیروها به جام جم می گویند: شرکت هایی که وارد مقوله حفاظت جنگل شده اند، سرمایه خود را تقسیم کرده اند و ابزار آلات مورد نیاز را برای حفاظت از جنگل و مرمت جاده ها خریده اند. بخشی از جاده های جنگلی در واقع به جاده دسترسی روستایی تبدیل شده اند و به روستاها هم خدمت رسانی می کنند. از آنجا که این شرکت ها بخشی از سرمایه خود را صرف حفاظت می کنند در مقایسه با شرکت های تولید کننده محصولات

چوبی که همه سرمایه خود را روی تولید متمرکز کرده اند، ثروت کمتری دارند. حفاظت جنگل هیچ ارزش افزوده ای برای این شرکت ها ایجاد نمی کند و به همین دلیل چنین شرکت هایی در رقابت با شرکت هایی که صرفا تولید کننده مصنوعات چوبی هستند، قدرت رقابت کمتری دارند و همیشه در مناقصه ها بازنده هستند. از نگاه آنها واگذاری حفاظت به شرط برگزاری مناقصه، خلاف انصاف است زیرا بر اساس مصوبه شورای تامین استان، با تغییر سیاست بهره برداری از جنگل باید طرح های حفاظتی بدون برگزاری مناقصه به شرکت های قبلی واگذار می شد. این گروه، این شائبه را هم مطرح می کنند که شاید پشت پرده هایی در جایگزینی پیمانکاران نیروهای حفاظتی وجود داشته باشد. حافظان جنگل تاکید می کنند: نیروی آموزش دیده، سرمایه ای هستند که به راحتی با تغییر سیاست های سازمان جنگل ها از دست می روند و کسی به ده تا ۱۵ سال انرژ۱ صرف شده توسط شرکت ها برای آموزش نیروهای تخصصی جنگل، توجهی ندارد. این نیروها می گویند: اغلب پرسنل حفاظت از جنگل شاغل در شرکت های مجری طرح های جنگلداری، قبلا دامدار بوده اند و در قبال خروج دام از جنگل، جذب شرکت های مجری طرح شده اند و اکثر دارای سابقه بیش از ۱۰ تا ۱۵ سال هستند. این افراد حاضر نیستند با کارفرمای جدید و حداقل دستمزد همکاری کنند و با توجه به قیمت گوشت، متقاضی برگشت دام به جنگل هستند.

به گفته آنها، با تغییر کارفرمای نیروهای حفاظتی، مشکلات متعددی برای این نیروها ایجاد می شود، زیرا با تغییر کارفرما که کارگاهی تغییر می کند و با توجه به سابقه بالای بعضی از نیروهای حفاظتی، آنها با مشکل سختی کار و مزایای سنوات در زمان بازنشستگی مواجه خواهند شد.

به اعتقاد حافظان جنگل، واگذاری تکه های کوچک جنگل به پیمانکاران مختلف سبب می شود شناسایی متخلفان دشوار شود، زیرا بین شرکت های مختلفی که مسؤولیت حفاظت را به عهده می گیرند، هماهنگی وجود ندارد.

آن طور که در قانون تنفس به تصویب رسیده است، سالانه باید ۸۰ میلیارد تومان برای اجرای طرح تنفس به سازمان جنگل ها اختصاص یابد، اما نیروهای حفاظتی فعال در طرح های بهره برداری سابق معتقدند این عدد ثابت پاسخگوی حقوق پرسنلی که سالانه حقوقشان بر مبنای نرخ تورم افزایش می یابد نیست و به همین دلیل سازمان جنگل ها طی دو سال گذشته، به بهانه های مختلف تعداد نیروهای حفاظتی جنگل را کاهش داده و این یعنی چتر حفاظتی جنگل در حال ضعیف شدن است.

نقل و انتقال جنگلبانان

با وجود تبعات اجتماعی دخل و تصرف در ساختار حفاظتی جنگل، گویا کسی به فکر نیروی انسانی ماهر و آشنا به تمام چم و خم جنگل نیست. نیروهایی که اگر بیکار شوند، از ترس فقر می توانند به راحتی به بهترین قاچاقچی جنگل تبدیل شوند. علی عباس نژاد، فرمانده یگان حفاظت سازمان جنگل ها در گفت و گو با جام جم درباره دلایل تصمیم سازمان جنگل ها برای عدم تمدید قرارداد نیروهای حفاظتی عنوان می کند: بیش از ۴۰۰۰ نیرو در بحث بهره برداری کار می کردند. سازمان جنگل ها برای این که این نیروها بیکار نشوند، گفته است در حفاظت انجام وظیفه کنند. این نیروها قبلا زیر نظریگان نبودند. در حال حاضر که یگان تشکیل شده است و می خواهد جنگل را حفاظت کند، باید شرکتی از شرکت های واجد صلاحیت در مناقصه شرکت کند و این نیروها پالایش شوند. به این شکل از نیروهای حفاظتی مناسب در چارچوب مقررات خاص استفاده خواهیم کرد.

بخشی از نیروهای حافظ جنگل اعلام کرده اند در قبال خروج دام از جنگل به استخدام شرکت های بهره بردار قبلی در آمده اند و حالا به قراردادهای جدید تن نمی دهند، فرمانده یگان حفاظت در این باره می گوید: ما قرار نیست حفاظت را تعطیل کنیم. می خواهیم به نیروهای حفاظت انسجام بدهیم. ما از قانون نمی خواهیم جلوتر برویم و نمی خواهیم از قانون پایین تر برویم. شرکتی که می آید باید واجد شرایط باشد و بتواند لباس تن نگهبان بپوشد.

او درباره مشخصات شرکت واجد شرایط بیان می کند: در بحث های حفاظتی موسساتی با عنوان موسسات حفاظتی داریم. این شرکت ها برای ما کار انجام می دهند، اما ما نمی خواهیم محدودیت قائل شویم. هر موسسه ای که بپاید و توان حفاظت را داشته باشد و شرایط ما را بپذیرد، می تواند با ما همکاری کند. فرمانده یگان حفاظت سازمان جنگل ها مدعی می شود که نیروهای قریبان حاضر در جنگل حقوق کمی می گیرند و نیروهای دفتری شرکت های بهره بردار بین ده تا ۲۰ میلیون تومان حقوق می گیرند و تغییر و تحولات برای این نیروها مشکل ایجاد می کند.

او به این پرسش که چرا اصرار دارید نیروهای حفاظتی را به یگان منتقل کنید و چرا از ساختارهای قبلی استفاده نمی کنید، این گونه پاسخ می دهد: من به عنوان فرمانده یگانی که در قانون مصوب شده و ستاد کل نیروهای مسلح به آن مجوز داده و ناجا نیرو به این سیستم تزریق کرده است. باید در چارچوب مقررات قانونی فعالیت کنم، اگر وضعیت خوب بود، می گفتم همین وضعیت را ادامه بدهیم. وضعیت مناسب نیست و کار درست انجام نمی شود. ما بیش از ۴۰۰۰ نیرو داریم اگر کارشان را در شرکت ها درست انجام می دادند شاهد این همه قاچاق چوب و تخریب جنگل نبودیم.

البته عباس نژاد درباره این که چه بخشی از قاچاق چوب در جنگل های دارای طرح که نیمی از سطح جنگل های شمال را شامل می شود، اطلاعاتی در دست ندارد و گویا اصلا درباره این که نیمی از سطح جنگل های شمال فاقد نیروهای حفاظتی خصوصی است، اطلاعات خاصی در اختیار ندارد که بتواند به تفکیک درباره میزان تقصیر بخش خصوصی در قاچاق چوب صحبت کند.

عکس: نازنین کاظمی/نوا/جام جم

